

ศัพท์บัญญัติ : peer review[†]

สมชัย บวรกิตติ*

จากการประชุมคณะกรรมการบัณฑิตที่ปรึกษา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๑ ได้มีมติให้บัญญัติศัพท์และคำนิยามศัพท์ peer review ตามมติของคณะกรรมการจัดทำพจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ (จดหมายลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๑) ดังนี้

“Peer review พิชญพิจารณ์ น. การตรวจและพิจารณาผลงานทางวิชาการโดยผู้รู้ในวงวิชาการเดียวกัน เพื่อประเมินคุณภาพก่อนตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ; ผู้ตรวจบทความบทความวิจัยหรือผลงานอื่น ต้องมีคุณวุฒิ ความรู้ ประสบการณ์เท่ากันหรือสูงกว่าผู้ส่งผลงาน อยู่ในวงวิชาการเดียวกับผู้ส่งผลงาน และต้องมีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาของผลงานนั้น

พิชญพิจารณ์ (พิด-ชะ-ยะ-พิ -จาน) = พิชญ์ (ผู้รู้ยิ่ง)
+ พิจารณ์ (ตรวจตรา)”

Peer^o n. a person or thing of the same rank, value, quality, ability, etc.; v.i. to look closely and searchingly, as in trying to see more clearly. (Webster's New World Dictionary of the American Language. College Edition. Cleveland and New York: The World Publishing Co.; 1956. p. 1079.)

[†] ได้รับอนุญาตจากประธานที่ประชุมคณะกรรมการบัณฑิตที่ปรึกษาให้นำไปเผยแพร่อ้างอิงได้

*สำนักวิทยาศาสตร์ ราชบัณฑิตยสถาน